

[Birgitte Husmark]

den, idet vi dog forudsætter, at Danmark ratificerer ILO-konvention nr. 169 i denne folketingssamling.

Tom Behnke (FP):

Da Den Interparlamentariske Union holdt sit møde i Chile, diskuterede man menneskerettigheder, og ved FN's verdenskonference i Wien i juni i år fortsatte debatten om menneskerettigheder, herunder om de oprindelige folk, der optog en stor del af mødets tid, og som havde en flot placering i det slutdokument, man nåede frem til. Nu er FN's generalforsamling så i gang med debatten og fortsætter den dér, og vi må se, hvad man når frem til.

Fremskridtspartiet har altid haft den holdning, at vi ikke skal blande os i andre landes interne politiske beslutninger. Men krænkelser af menneskerettigheder er noget helt specielt, hvor det er vores opfattelse, at vi må være med til at forhindre krænkelser af menneskerettighederne.

Når menneskerettighederne krænkes, skal vi være med til at fordømme de pågældende lande, og vi skal være med til at lægge pres på landene, men ikke nødvendigvis ved at indføre handelssanktioner, for det har ofte en mere ødelæggende virkning end gavnde virkning.

I Wien talte mange om, at staterne skal påse, at menneskerettighederne overholdes. Men det er i virkeligheden slet ikke det, der er problemet; problemet er, at det er staterne, der krænker menneskerettighederne. Vi skal derfor sørge for, at staterne ikke krænker menneskerettighederne. Det er langt vigtigere.

Nogle af de statsledere, der kom med indlæg på verdenskonferencen i Wien, havde og har fortsat blod på deres hænder. Nogle af de statsledere, der var oppe at tale, har endda så meget blod, at man næsten kunne tale om, at det tapløb fra talerstolen; men det var sandelig nogle meget, meget smukke taler, de holdt. De statsledere, som har så meget på samvittigheden, har lært teksten udenad og kan uden problemer og uden moralske skrupler holde den ene flotte tale efter den anden om demokrati og menneskerettigheder uden at fortrække en mine. De pågældende statsledere burde gribe i egen barm i stedet for blot at holde nogle smukke taler, når FN mødes.

I et forum som FN burde alle andre lande påpege, at det ikke er et spørgsmål om, at sta-

terne skal påse, at menneskerettighederne overholdes, men et spørgsmål om, at de pågældende stater *selv* skal overholde menneskerettighederne. Det gør man ikke i FN, for dér taler man pænt til hinanden. Man skulle jo nødig komme til at støde nogen på manchetterne.

Ud over at påpege, at det er visse stater, der er problemet, burde man fratage dem deres stemmeret i FN som en sanktion over for dem, indtil de kan finde ud af at overholde de fælles spilleregler, som de jo i øvrigt selv har været med til at skrive under på. Det er også væsentligt, at Danmark ikke fortsætter med at give økonomisk støtte til de lande, der åbenlyst krænker menneskerettighederne. Kinas forhold til Tibet har tidligere været nævnt. Til trods for disse folkedrab fortsætter Danmark med at give millionbeløb i støtte til Kina. Jeg kan ikke se, hvor fornuften ligger.

Selvfølger man ikke den samme definition af demokrati i hele verden, ligesom man i en bred gråzone ikke har den samme opfattelse af menneskerettighederne og ikke læser dem på samme måde. Der er heller ikke den samme definition af velfærd i de forskellige lande, og det skal der nok heller ikke være, for det behøver der ikke at være. Men det må være et fælleskrav, at man respekterer de oprindelige folk og lader de oprindelige folk leve, som de finder det bedst ifølge egen levevis og egne spilleregler. Det er således ikke så meget et spørgsmål om, at staterne skal påse, at menneskerettighederne overholdes, men snarere et spørgsmål om, at de selv sørger for, at det sker.

Om den foreslåede motiverede dagsorden skal jeg sige, at Fremskridtspartiet naturligvis kan bakke intentionerne i forslaget op, og der skal ikke være nogen tvivl om Fremskridtspartiets støtte til de fire første afsnit.

Når der tales om et forum for oprindelige folk under FN, så er det min opfattelse og definition, at vi skal arbejde videre på at få gennemført Danmarks forslag ved verdenskonferencen i Wien, nemlig oprettelse af en højkommisær for oprindelige folk med direkte reference til generalsekretæren.

Så er der det omtalte tiår i femte afsnit. Det står vi lidt tøvende over for, men omvendt vil vi da ikke stille os i vejen, hvis man finder, at det kan hjælpe til, at de oprindelige folk får bedre vilkår.